

[Ragnhild Andersen.]

lering. Jeg har ingenlunde sagt for meget, når jeg siger, at dette forslag er et råddent kompromis, en hån mod vore gamle og mod invaliderne. Om man endda foruden dette ekstraordinære tillæg havde bibeholdt rentens regulering fra 1. oktober i år, ville der være en lille smule mening i tingene, men dette her er for groft.

Så siger udvalget yderligere om den medicinordning, der har bragt tusinder af vore gamle og invalider til fortvivlelse, fordi de ikke kan betale medicinen — denne medicinordning, der har været så uretfærdig, at selv de aarhusianske læger kom i oprør —, at man er blevet ganske enig med ministeren. Igen et råddent kompromis!

Man siger i betænkningen, at loven åbner udvej for rentemodtagerne til at få deres medicin betalt af folkeforsikringskontorerne. Man siger ordret, at ministeren har oplyst, at udgangspunktet for cirkulæret om ydelse af medicinhjælp har været, at det offentlige ikke skal overtage betalingen af den medicin, der ikke ydes af sygekasserne, men at sådan medicin må betales af patienten selv, hvilket også må gælde, selvom den pågældende er rentemodtager. Og så fortsætter man:

„Hvis en rentemodtager imidlertid har en efter sine økonomiske forhold stor udgift til medicin, der hverken kan betales af sygekassen eller af det offentlige efter reglerne i cirkulæret af 28. juni 1951, er der dog ikke noget i vejen for, at det offentlige hjælper den pågældende i den vanskelige økonomiske situation, han er kommet i, såfremt loven i almindelighed åbner udvej herfor. En sådan udvej åbner loven netop for rentemodtagernes vedkommende, idet rådighedsbeløbet på 7½ pct. til rentemodtagerne først og fremmest er tænkt at skulle anvendes til rentemodtagere, der er særlig økonomisk vanskeligt stillet. Som følge heraf er der ikke efter lovgivningen noget til hinder for, at en kommune efter omstændighederne yder hjælp af rådighedsbeløbet — i givet fald et månedligt beløb — til en rentemodtager, som har haft udgifter til medicin, der ikke omfattes af sygekassebestemmelserne.“

Hvad er det for en udvej, man her anviser rentemodtagerne? Ja, det er jo den udvej, at de gamle skal gå tiggergang til folkeforsikringskontoret og redegøre for deres elendige forhold for at få bevilget de kroner, de har behov for til dækning af deres medicin. Som om ikke de sociale udvalg både i København, købstæder og landkommuner i almindelighed var særdeles vel orienteret

om rentemodtagernes elendige indtægter og deres behov for medicin! Man forlanger, at gamle mennesker skal bevæge sig ned fra deres tredje- eller fjerdesal, hvor de bor, hvor elendigt de end er gående; man forlanger, at invalider i rullestol skal henvende sig på folkeforsikringskontoret og dokumentere, hvor fattige de er, skønt man på disse steder ved udmærket besked om deres forhold. De skal motivere og afgive forklaring for at få noget for rentemodtagerne så naturligt som hjælp til den medicin, de har behov. Ja, jeg må sige, jeg synes, det er genialt af udvalget at finde frem til den løsning, at man kan få de gamle til selv at ansøge om beløbet og så tage pengene af rådighedsbeløbet.

Det er jo 7½ pct. af grundbeløbet, som kan anvendes til rådighedsbeløb, og når man ser udvalgets udtryk: at loven netop åbner en sådan udvej for rentemodtagerne til at få dækket deres medicinudgifter, skulle man næsten tro, at her stod disse penge på kontiene, ganske overflødige og ubenyttede. Og dog er det jo også medlemmerne af dette høje ting bekendt, at i København og i alle større købstæder har man, hvis der overhovedet har været midler tilbage af rådighedsbeløbene, delt dem ud omkring 1. april til de hårdt betrængte rentemodtagere i form af et lille beskedent beløb. Den idé, at samfundets stedbørn skal dele fattigdommen mellem sig indbyrdes, kræver så sandelig ikke nogen større genialitet. Det er der vist mange andre, der kunne have hitted på end det nedsatte folketingsudvalg. De par kroner, de ikke-syge har kunnet glæde sig over den 1. april, vil man nu have skal bruges til medicin for de syge rentemodtagere; d. v. s. at de, der tidligere har glædet sig over en lille beskeden skilling den 1. april, nu kan kigge i vejviseren efter den. Vil nogen virkelig påstå her i dette høje ting, at samfundet ikke har råd til at give vore gamle det lille beløb, der skal til for at sikre rentemodtagerne gratis medicin, således som de havde det indtil 1. juli i år? Rentemodtagerne udover det ganske land er fortvivlede over, at man direkte har stjålet deres medicin fra dem — for de har ikke penge til at betale den med.

Tror man, den foreslåede ordning løser det problem, rentemodtagerne har? Nej, det gør den ikke. Jeg er forbavset over, at det har været muligt for socialministeren at få de partier, der dog har fået en del af rentemodtagernes stemmer — både det socialdemokratiske parti og det radikale venstre — til at gå ind for et så elendigt kompromis.

Mit parti kan ikke erklære sig tilfreds med de foreslåede ændringer. Derfor har vi stillet